Lekcja według metody Petera Liljedahla z cyklu poświęconego nauce krytycznego myślenia	Czas: 90 min	Lekcja od klasy piątej - ja przeprowadzałam ją w klasie VII i VIII

Rezygnuję z tematów na rzecz celów. Zaznaczam jedynie, że to lekcja poświęcona nauce krytycznego myślenia.

Zapis z podstawy programowej:

Zapis z podstawy programowej dla klas VII - VIII:

III. Tworzenie wypowiedzi.

1. Elementy retoryki. Uczennica(eń): 2) gromadzi i porządkuje materiał rzeczowy potrzebny do tworzenia wypowiedzi; 5) odróżnia przykład od argumentu; 6) przeprowadza wnioskowanie jako element wywodu argumentacyjnego; 7) zgadza się z cudzymi poglądami.

Powiązanie z wcześniejszą wiedzą i umiejętnościami: wyłuskiwanie z tekstu słów kluczowych, formułowanie tezy, argumentowanie poparte przykładami, posługiwanie się słownictwem charakterystycznym dla tekstu argumentacyjnego, tworzenie rozprawki LUB - w przypadku rozpoczynania pracy na krytycznym myśleniem - żadne z powyższych. Ćwiczenie umiejętności można zacząć od zera.

Cele lekcji w języku nauczycielki:

1. Wyłuskiwanie z tekstu słów kluczowych.
2. Formułowanie tezy.
3. Argumentowanie poparte przykładami.
4. Posługiwanie się słownictwem charakterystycznym dla tekstu argumentacyjnego.
5. Tworzenie rozprawki.

Cele sformułowane w języku uczących się:

Uzasadnię swój wybór.

Wzz (wuzetka = w zeszycie zanotuję): tekst argumentacyjny (rozprawkę).

Przebieg lekcji (metody i aktywności):

Konstruując lekcję, należy pamiętać o wszystkich elementach metody Petera Liljedahla - a co najmniej o dwóch pierwszych częściach, tzn. losowym dobraniu grup, ścieralnych powierzchniach oraz pracy na stojąco, wielostopniowych, ustnych poleceniach, podawanych król po kroku, klasie bez frontu, odpowiadaniu tylko na pytania podtrzymujące myślenie, wspieraniu samodzielności.

1. Praca w grupie: podzielone(eni) na trójki uczennice(owie) zapisują na celofanie trzy słowa kluczowe dla wybranego tekstu, w naszym przypadku „Władcy much", np. gniew, polowanie, natura itp., a następnie uzasadniają wybór i

2. przekształcają je w tezy, np. Gniew jest twórczy, Należy zakazać polowań.

Przypadkowy podział ma według Liljedahla znaczenie, ponieważ: a. w doborze strategicznym u. od razu wiedzą, jaką rolę przydziela im (niekiedy nieświadomie) nauczycielka, zaś b. w samodzielnym - nastawiają się na rozwój relacji społecznych, a nie pracę intelektualną.
W grupie, złożonej maksymalnie z 3 osób, muszą równoważyć się różnorodność i podobieństwa. Kreatywną tworzą bowiem zarówno podobieństwa, jak i różnice.

3. Trójki wędrują po klasie i wybierają najciekawszą dla nich tezę, mogą też pozostać przy swojej - zapisują ją na celofanie, ścierając pozostałe. Posługując się słownictwem tekstów argumentacyjnych, zapisują min. trzy argumenty za tezą lub przeciwko niej, pod spodem przykłady. Każdy musi rozpoczynać się od nowego akapitu. W trakcie pracy mogą zmieniać wszystko, ścierając, zapiski na folii.

Nauczycielka chodzi po klasie, obserwując pracę grup. Jeśli ktoś nie pracuje, zadaje mu pytanie lub przekazuje mazak. Na pytania odpowiada milczeniem i uśmiechem.

4. Wybór tezy i argumentów do złożenia w pełną rozprawkę: trójki wędrują po klasie i wybierają tezę z argumentami, nad którą będą pracować - mogą pozostać przy swojej lub skorzystać z lepiej rozpracowanej.

5. Tworzenie rozprawki: trójki domykają argumenty i przykłady w pełen tekst. Praca kończy się dopiero wtedy, gdy powstaną trzy teksty. Jeśli jakaś osoba skończy wcześniej, pomaga innym.

I Notatki i dodatkowe ćwiczenia:

Podane w wzz.

Praca domowa: Brak lub - jeśli u. nie zdążył(a) – domknięcie rozprawki.
Materiały i pomoce dydaktyczne: celofan, ścieralne markery, coś (najlepiej zabawnego - Peter Liljedahl korzysta z talii kart) - do losowego podziału na grupy.